

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžr/46/2016
Identifikačné číslo spisu: 1013200511
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1013200511.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Milana Moravu, v právnej veci navrhovateľov: 1/ Ing. arch. V. Y., bytom O., právne zastúpený: JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s.r.o., so sídlom Pluhová 29, Bratislava, 2/ Ing. V. A., bytom B., 3/ Ing. G. A., bytom B., obaja právne zastúpení: JUDr. Gabriela Igazová, advokátka so sídlom Mýtna 11, Bratislava, 4/ J. E., bytom O., 5/ D. E., bytom O., 6/ S.D., bytom E., 7/ Z. G., bytom H., proti odporcovi: Okresný úrad Bratislava, pozemkový a lesný odbor, so sídlom Trenčianska č. 55, Bratislava, za účasti: 1/ Q. S., bytom I. a 2/ Družstvo podielníkov Devín, so sídlom Bratislava - Záhorská Bystrica, IČO: 00 190 802, zastúpený: Mgr. Juraj Janík, konateľ spoločnosti ak-jj s.r.o., so sídlom Benšelová 1774/6, Bratislava, IČO: 36 841 021, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, odboru prvostupňového rozhodovania, so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, Č.k. 5511/04, Zn. R2-1194/07/582/2013/ZBE zo dňa 12. februára 2013, o odvolaní odporcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/29/2013-118 zo dňa 15. decembra 2015, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5Sp/29/2013-118 zo dňa 15. decembra 2015 p o t v r d z u j e .

II. Odporca j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľom 1/, 6/ a 7/ náhradu trov odvolacieho konania v sume 621,19 €, ktorú náhradu je odporca povinný zaplatiť ich právnemu zástupcovi JUDr. KLUČKOVÁ, advokátka s.r.o., so sídlom Pluhová 29, Bratislava do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

III. Navrhovateľom 2/, 3/, 4/, a 5/ a zúčastneným osobám 1/ a 2/ sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č.k. 5Sp/29/2013-118 zo dňa 15. decembra 2015 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie odporcu (t.č. Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, odbor prvostupňového rozhodovania) Č.k.: 5511/04, Zn. R2-1194/07/582/2013/ZBE zo dňa 12.02.2013 a vec

mu vrátil na ďalšie konanie. Uznesením č.k. 5Sp/29/2013-122 zo dňa 21. decembra 2015 s poukazom na § 250k a l O.s.p. uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1/ trovy konania vo výške 508,99 € a navrhovateľom 2/ a 3/ trovy právneho zastúpenia vo výške 424,16 € o troch dňoch od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Napadnutým rozhodnutím Č.k.: 5511/04, Zn. R2-1194/07/582/2013/ZBE zo dňa 12.02.2013 odporca (t.č. Obvodný pozemkový úrad v Bratislave, odbor prvostupňového rozhodovania) ako správny orgán príslušný podľa § 5 ods. 5 v spojení s § 5 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a podľa § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NRSR č.180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, v súlade s § 46 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“) rozhodol vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného Q. S., v zastúpení Urbár pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves, proti Družstvu podielnikov Devín, Bratislava - Záhorská Bystrica tak, že oprávnená osoba, podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona Q. S., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR v podiele 1260/4142880 = 1/3288 spĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. d/ zákona, nakoľko vlastníctvo k uplatneným pozemkom prešlo na štát, alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

3. Vzhľadom na skutočnosť, že Družstvo podielnikov Devín Bratislava - Záhorská Bystrica je povinnou osobou v zmysle § 4 zákona a pozemky v súlade s § 6 je možné vydať, preto sa oprávnenej osobe priznáva vlastnícke právo v pôvodnom k.ú. O. J. I., v súčasnosti tiež k.ú. O. J. I., v podiele podľa výroku I tohto rozhodnutia k nehnuteľnostiam, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia podľa identifikácie parciel číslo K3-1039/10, vyhotovenej Správou katastra pre Hlavné mesto SR Bratislava. Podľa bodu III výrokovej časti po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia bude vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku II tohto rozhodnutia zapísané Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu tak, ako je uvedené v časti A - Majetková podstata. V časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby bude zapísaná Q. S., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXX, trvalý pobyt I. podiele 1260/4142880 = 1/3288.

4. Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ 1/ opravný prostriedok, v ktorom poukázal na to, že rozhodnutím správneho orgánu mu bolo odňaté jeho vlastnícke právo k pozemku a tým bolo zasiahané do jeho dobromyseľne nadobudnutých práv a to bez toho, aby mu ako účastníkovi správneho konania boli zachované jeho procesné práva, aby bola dodržaná zákonnosť správneho konania, aby rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Napadnuté rozhodnutie je v rozpore so zákonom, pričom mal za to, že v danom prípade boli porušené jeho práva, ako účastníka konania, čím mu bola odňatá možnosť konať ako účastníkovi konania a riadne uplatniť svoje zákonné práva. Rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti a zistenie skutkového stavu je nesprávne v rozpore so skutočnosťou a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal rozhodnutie odporcu zrušiť a vec vrátiť odporcovi na nové konanie a rozhodnutie.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podali opravný prostriedok taktiež navrhovatelia 2/ a 3/, v ktorom namietali, že odporca pred vydaním rozhodnutia nepostupoval v súlade so Správnym poriadkom a nezistil si pred vydaním rozhodnutia skutkový stav veci, čomu nasvedčuje fakt, že na miestnu obhliadku, vykonanú ním dňa 17.03.2011 neboli prizvaní, napriek tomu, že táto obhliadka sa uskutočnila zjavne po časovom horizonte, keď bolo do katastra nehnuteľností vložené vlastnícke právo na parcelu reg. C KN č. 2163/10 k.ú. O. J. I. na navrhovateľov. Navrhovatelia 2/ a 3/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku od 17.02.2011, pričom v aktuálnom liste vlastníctva č. XXXX k.ú. O. J. I. nebol ani pri nadobudnutí nehnuteľnosti a nie je nijaký zápis vecných a iných práv k nehnuteľnosti (vklad, záznam a poznámka). Odporca pri vydávaní napadnutého rozhodnutia nerešpektoval skutočnosť, že údaje zapísané v katastri nehnuteľností sú podľa § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (ďalej len „katastrálny zákon“) záväzné, ak sa nepreukáže opak. Naviac,

ak odporca spochybňuje pravdivosť údajov na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. O. J. I. konal tiež v rozpore s § 2 katastrálneho zákona. Odporca síce vykonal dôkazy vo veci, no pri ich hodnotení prihliadol iba na tie, ktoré svedčili v neprospech navrhovateľov. Zistenie skutkového stavu veci tak, ako ho zistil odporca je nedostatočné na posúdenie veci, čím odporca porušil i ustanovenie § 32 ods. 1. Správneho poriadku. Rozhodnutie odporcu je v zmysle § 250j ods. 2 písm. c/ O.s.p. vydané tak, že ním zistený skutkový stav je nedostačujúci na posúdenie veci a tiež v zmysle § 250 j ods. 2 písm. e/ O.s.p. tým, že v konaní odporca vôbec nepostupoval v súčinnosti s navrhovateľmi, je treba vidieť toto opomenutie ako vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť rozhodnutia a takéto rozhodnutie nie je v súlade so zákonom. Preto žiadali napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

6. Proti rozhodnutiu odporcu podala návrh na preskúmanie taktiež navrhovateľka 4/, ktorá poukázala na to, že správny orgán postupoval v rozpore s § 3 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci a správny orgán postupoval i v rozpore s § 1 ods. 1 písm. a/ zákona č. 229/1991 Zb., keď nad rámec zákona priznal tretím osobám vlastníctvo k pozemku, ktorý nespadá do poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Vzhľadom na tieto ako aj iné skutočnosti, ktoré uviedla vo svojom opravnom prostriedku, žiadala napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie.

7. Proti tomuto rozhodnutiu podali opravný prostriedok aj navrhovatelia 5/, 6/, 7, v ktorom poukázali na skutočnosť, že v čase podpisu kúpnych zmlúv nemali vedomosť o uplatnenom eštitučnom nároku tretích osôb a o existujúcom konaní neboli nikdy informovaní. Správny orgán postupoval v rozpore s § 3 ods. 4 Správneho poriadku, podľa ktorého rozhodnutie správneho orgánu musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a správny orgán postupoval v rozpore s § 1 ods. 1 písm. a/ zákona č. 229/1991 Zb., keď nad rámec zákona priznal tretím osobám vlastníctvo k pozemku, ktorý nespadá do poľnohospodárskeho pôdneho fondu. Vyššie uvedení navrhovatelia žiadali napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec vrátiť odporcovi na nové konanie a rozhodnutie.

8. Krajský súd mal z obsahu pripojeného administratívneho spisu za preukázané, že navrhovateľ 1/ je výlučným vlastníkom nehnuteľnosti - pozemok parc. č. reg. „C“ č. 3798/2 ostatná plocha o výmere 351 m², zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX k.ú. O. J. I.. Navrhovateľ pozemok nadobudol kúpou od fyzických osôb - manželov D. E. a manželky J. E. kúpnu zmluvou zo dňa 20.04.2011, ktorá bola povolená príslušnou Správou katastra dňa 21.04.2011 pod č.k.V-9581/2011. Predmetný pozemok kupoval navrhovateľ 1/ ako druh pôdy - ostatná plocha bez akejkoľvek ťarchy, ktorá by bola vyznačená na liste vlastníctva s prehláseniami predávajúcich o neexistencii žiadnych tiarch, vecných bremien, neexistencii súdnych sporov.

9. Podľa názoru krajského súdu napadnutým rozhodnutím odporcu bolo navrhovateľovi 1/ odňaté jeho vlastnícke právo k pozemku a tým bolo zasiahnuté do jeho dobromyseľne nadobudnutých práv. Správny orgán uviedol, že oprávnená osoba je oprávnenou osobou podľa § 2 zákona v podiele určenom správnym orgánom. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa nenachádza bližšia špecifikácia, na akom základe je URBÁR pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves osobou, ktorá nárok bola oprávnená v menej oprávnenej osoby uplatniť, avšak správny orgán žiadosti vyhovel, z čoho je zrejmé, že uvedený predpoklad považoval za splnený. Na poľnohospodárske Družstvo Devín s novým názvom Družstvo podielnikov Devín prešli nehnuteľnosť na základe zákona č. 81/1949 Zb.. Povinná osoba mala previesť pozemok vo vlastníctve navrhovateľa na D. E. s manželkou J. a Z. G., ktorí si následne vysporiadali podielové spoluvlastníctvo, kedy vlastníckmi pozemku sa stali D. E. s manželkou J., ktorí následne pozemok previedli na navrhovateľa 1/. Správny orgán ustálil, že toto konanie povinnej osoby je v rozpore s § 4 ods. 2 zákona a takéto úkony povinnej osoby sú neplatné. Správny orgán vykonal dňa 17.03.2011 obhliadku, ku ktorej však nepriznal všetkých zainteresovaných účastníkov konania.

10. Krajský súd pri takomto postupe správneho orgánu skonštatoval porušenie procesných práv navrhovateľov s tým, že navrhovatelia sú v zmysle § 14 Správneho poriadku účastníkmi konania a to dňom kedy sa stali vlastníckmi pozemku. Uvedeným konaním boli porušené ustanovenia § 33 ods. 2

Správneho poriadku, čím navrhovatelia boli ukrátení na svojich procesných právach a nemali sa možnosť v prejednávanej veci vyjadriť.

11. Okrem uvedeného krajský súd zároveň skonštatoval v konaní správneho orgánu prekročenie lehôt v zmysle § 49 Správneho poriadku s tým, že predmetné konanie trvalo od roku 2003 a ešte trvá, nakoľko nie je rozhodnuté o celej veci. Rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané dňa 12.02.2013, t.j. po 10 rokoch. Je zrejmé, že správny orgán porušením ustanovení Správneho poriadku - § 33, § 49 a porušením základných pravidiel správneho konania - § 3 uprel navrhovateľom právo účinne uplatňovať svoje zákonné práva, ktoré sú im ako účastníkom konania zákonom priznané a teda podľa názoru krajského súdu konanie správneho orgánu trpí vadou nezákonnosti.

12. Krajský súd taktiež zistil, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a ako také je nezákonné. Rovnako zistil, že žiadosťou si neuplatnila nárok podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona oprávnená osoba. Žiadosť totiž nie je oprávnenou osobou podpísaná a bola podaná URBÁROM - Pozemkovým spoločenstvom Devínska Nová Ves a to v jeho mene a na jeho účet a zo žiadosti nie je možné ustáliť, že URBÁR Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves koná v mene a na účet tretej osoby. Z uvedeného je zrejmé, že oprávnená osoba si svoj nárok v zmysle § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z. riadne a včas neuplatnila. Lehota na uplatnenie nároku, ktorá je uvedená v § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. hovorí nielen o uplatnení nároku ale aj o preukázaní skutočností podľa § 3 zákona a je lehotou prekluzívnou, t.j. neuplatnením a nepreukázaním skutočností podľa § 3 zákona právo zanikne.

13. Po preskúmaní napadnutého rozhodnutia krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s ustanoveniami zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a Správneho poriadku t.j. krajský súd považoval rozhodnutie správneho orgánu za nezákonné. V predmetnom konaní boli porušené práva navrhovateľov ako účastníkov konania, čím im bola odňatá možnosť konať ako účastníkom konania a uplatniť si svoje zákonné práva. Okrem toho skonštatoval, že napadnuté rozhodnutie trpí vadou nepreskúmateľnosti a zistenie skutkového stavu je nesprávne v rozpore so skutočnosťou a zistenie skutkového stavu zo strany správneho orgánu je nedostačujúce.

14. Mal za to, že rozhodnutie správneho orgánu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Podľa názoru krajského súdu reštitučné zákony, ktorými mala byť aspoň čiastočne kompenzovaná ujma, nemôžu byť vykladané tak, že spôsobia ujmy nové. V danom prípade bolo zasiahnuté do ústavných práv navrhovateľov a to do ich základného práva podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy SR - t.j. práva vlastníť majetok, základného práva podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR - t.j. práva na súdnu ochranu a do práva na ochranu majetku podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd. V právnom štáte nemožno akceptovať situáciu, že sa navrhovatelia ako vlastníci pozemku dozvedia o priznaní vlastníckeho práva k im patriacej nehnuteľnosti, ktorú nadobudli riadnou kúpnu zmluvou a dobromyseľne, inej fyzickej osobe až doručením rozhodnutia vydaného v správnom konaní, bez akejkoľvek možnosti vyjadriť svoje stanovisko k podkladom rozhodnutia ako i k spôsobu jeho zistenia.

15. Proti tomuto rozsudku podal odporca odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodu uvedeného v ustanovení § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a napadnuté rozhodnutie potvrdil. V odvolaní zdôraznil, že v danom prípade povinná osoba previedla pozemky, ktoré sú predmetom uplatneného reštitučného nároku na tretie osoby zjavne po účinnosti zákona a zároveň počas prebiehajúceho reštitučného konania. Uvedeným postupom sa dopustila porušenia § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z., pričom zo znenia zákona vyplýva, že uvedené konanie predstavuje neplatný právny úkon a teda kúpne zmluvy, ktoré uzavrela povinná osoba s tretími osobami sú neplatnými právnymi úkonmi. V tejto súvislosti dal do pozornosti i ustanovenie § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka ako i judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Cdo/208/2010, 1Cdo/96/1995, 3Cdo/144/2010 a zdôraznil, že navrhovatelia hoc i dobromyseľne nemohli nadobudnúť vlastnícke právo k nárokovaným pozemkom na základe kúpnych zmlúv, preto sa na nich nevzťahuje ochrana podľa čl. 20 Ústavy SR. Opätovne poukázal na výklad ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z., ktorý podporil aj príslušnou judikatúrou Najvyššieho súdu SR (sp.zn. 8Sžo/458/2009).

16. Krajský súd taktiež hrubo pochybil, keď dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie trpí vadou nezákonnosti, nakoľko v rámci konania došlo k prekročeniu lehôt v zmysle § 49 Správneho poriadku a zároveň k porušeniu § 3 a § 33 Správneho poriadku. Uvedená skutočnosť t.j. prekročenie zákonom stanovenej lehoty na vydanie rozhodnutia podľa odporcu aj s poukazom na judikatúru Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Sž/153/99, 1Sžo/54/2009 nepredstavuje takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

17. V súvislosti so záverom krajského súdu, ktorý konštatoval, že postupom odporcu došlo k porušeniu procesných práv navrhovateľov a to tým, že im nebola daná možnosť pred vydaním rozhodnutia vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia, prípadne navrhnúť ich doplnenie odporca uviedol, že nemal vedomosť o prevodoch nárokovaných pozemkov navrhovateľom a tento stav nemohol ani predvídať, nakoľko očakávané správanie povinnej osoby malo byť súladné so zákonom. Povinná osoba mala vedomosť o zákonomnom zákaze prevádzať pozemky, na ktoré bol uplatnený reštitučný nárok a tento zákaz mala rešpektovať. Zároveň zástupcovia povinnej osoby boli prítomní na miestnej obhliadke avšak správne orgánu ani oprávneným osobám neoznámili, že nárokované pozemky boli predmetom kúpnych zmlúv. Po tom, ako sa správny orgán dozvedel o existencii kúpnych zmlúv, navrhovateľov zahrnul do konania ako účastníkov podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku. Odporca v tejto súvislosti taktiež uviedol, že neposkytnutie možnosti vyjadriť sa pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladom nemôže mať za následok jeho nezákonnosť a to z dôvodu priebehu dokazovania a stavu konania v čase rozhodovania. Po tom ako sa správny orgán dozvedel o existencii kúpnych zmlúv, zistil, že bývala Správa katastra pre Hlavné mesto SR Bratislava, uskutočnila vklad do katastra nehnuteľností v prospech navrhovateľov z čoho usúdil potrebu urýchleného vydania rozhodnutia v záujme dosiahnutia účelu zákona. Správny orgán po vykonaní miestnej obhliadky dospel k záveru, že pre vydanie rozhodnutia vo veci sú zistené všetky relevantné skutočnosti a dokazovanie je možné uzavrieť. Teda už v čase vydania rozhodnutia správnym orgánom bolo zrejmé, že neexistujú žiadne skutočnosti, ktoré by mohli mať vplyv na rozhodnutie vo veci.

18. K záveru krajského súdu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že oprávnená osoba si neuplatnila nárok podľa zákona, keď žiadosť založená v administratívnom spise je podpísaná pozemkovým spoločenstvom, pričom z tejto listiny nie je možné ustáliť, že pozemkové spoločenstvo koná v mene a na účet tretej osoby odporca okrem iného uviedol, že žiadosť bola doložená splnomocneniami niekoľkých osôb, medzi nimi aj Q. S., ktorou udeľuje plnú moc zástupcovi pozemkového spoločenstva URBÁR Devínska Nová Ves a teda odporca postupoval správne keď posúdil predmetnú žiadosť ako riadne a zákonne uplatnený reštitučný nárok.

19. Zúčastnená osoba 1/ sa vo vyjadrení k odvolaniu stotožnila s argumentáciou resp. dôvodmi uvedenými v odvolaní odporcu.

20. Zúčastnená osoba 2/ vo vyjadrení k odvolaniu stotožňujúc sa so závermi krajského súdu žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil.

21. Navrhovatelia 1/, 6/ a 7/ vo vyjadrení k odvolaniu odporcu uviedli, že v celom rozsahu nesúhlasia s argumentáciou odporcu a majú za to, že rozsudok krajského súdu je v celom rozsahu správny, vychádza zo správneho právneho posúdenia veci a je riadne odôvodnený. V prvom rade poukázali na skutočnosť, že odporca sa v napadnutom rozhodnutí žiadnym spôsobom nevenoval a neodôvodnil, na akom základe dospel k záveru, že reštitučný nárok si riadne a včas uplatnila oprávnená osoba. V tejto súvislosti uviedli, že z administratívneho spisu je zrejmé, že plnú moc pre zástupcu - L. I. samostatne dokladala oprávnená osoba podaním zo dňa 28.05.2007 - listina doložená odporcovi dňa 30.05.2007, príloha pod č. 7 - „splnomocnenie pre p. L. I.“, t.j. vyše dva roky po začatí konania. Uvedené priamo rozporuje skutkový záver odporcu o doložení predmetnej žiadosti „splnomocneniami niekoľkých osôb, medzi nimi aj Q. S. ...“, ak by tomu tak bolo, tak by plná moc nebola dokladaná v roku 2007 samostatne, bez iných plných mocí, na základe výzvy správneho orgánu. Oprávnená osoba okrem iného splnomocnila tohto zástupcu ako fyzickú osobu a nie tak, ako to uvádza odporca t.j. Urbár - pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves. Skutočnosť, že oprávnená osoba si zvolila zástupcu Urbár nebola v správnom konaní žiadnym spôsobom preukázaná a teda nemôže byť takýto právny záver ustálený.

Žiadosť podaná Urbárom bola podaná neoprávnenou osobou, ktorá za Urbár nemôže samostatne konať a teda nie je možné na ňu prihladať. Uvedené skutočnosti správne vyhodnotil i krajský súd. Navrhovatelia 1/,6/ a 7/ opätovne uviedli, že v konaní odporcu došlo k porušeniu § 33 ods. 1 a 2 Správneho poriadku, ale i základných zásad správneho konania uvedených v ods. 3 Správneho poriadku. Tvrdili, že mali byť účastníkmi konania a to odo dňa ich zápisu ako vlastníkov predmetných nehnuteľností v katastri nehnuteľností. Keďže sa o skutočnosti, že im je odobraté vlastníctvo dozvedeli až z konečného rozhodnutia vydaného v správnom konaní, týmto im boli upreté všetky práva v rámci správneho konania. Ďalej namietali nesprávne zistenie skutkového stavu ku dňu vydania napadnutého rozhodnutia, čo je v rozpore s § 3 ods. 5 a § 32 ods. 1 Správneho poriadku, keď je zrejmé a v konaní preukázané, že navrhovateľ 1/ mal na dotknutých pozemkoch postavenú nehnuteľnosť - stavbu. Navrhovateľ 1/ sa tak domáhal a argumentoval aplikáciou § 6 ods. 1 písm. d/ zákona ako i judikatúrou najvyššieho súdu sp.zn. 5Sžo/67/2010, 6Sžo/248/2008, 5Sžo/67/2010 ale i uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. PL. ÚS 3/2000. Taktiež argumentovali dobromyseľnosťou navrhovateľov a nemožnosťou výkladu zákona tak formálne a ústavne nekonformne, že bude spôsobovať vznik nových krívd, ktorými nahradí krivdy staré. S poukazom na uvedené žiadali, aby najvyšší súd odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

22. Podľa § 492 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“), konania podľa tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

23. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods.1, 2 S.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania odporcu (§ 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

25. Predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým podľa § 250j ods. 2 písm. a/, b/, c/, d/, e/ O.s.p. zrušil rozhodnutie odporcu (t.č. Obvodného pozemkového úradu v Bratislave, odbor prvostupňového rozhodovania) Č.k.: 5511/04, Zn. R2-1194/07/582/2013/ZBE zo dňa 12.2.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

26. Napadnutým rozhodnutím odporca (t.č. Obvodný pozemkový úrad v Bratislave, odbor prvostupňového rozhodovania) ako správny orgán príslušný podľa § 5 ods. 5 v spojení s § 5 ods. 14 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách a podľa § 5 ods. 2 a 3 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom, v súlade s § 46 Správneho poriadku rozhodol vo veci práva na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatneného Q. S., v zastúpení Urbár pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves, proti Družstvu podielnikov Devín Bratislava - Záhorská Bystrica tak, že oprávnená osoba, podľa § 2 ods. 2 písm. c/ zákona Q. S., rod. S., nar. XX.XX.XXXX, štátna občianka SR v podiele 1260/4142880 = 1/3288 spĺňa podmienky uvedené v § 3 ods. 1 písm. d/ zákona, nakoľko vlastníctvo k uplatneným pozemkom prešlo na štát, alebo na inú právnickú osobu v dôsledku odňatia bez náhrady postupom podľa zákona SNR č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že Družstvo podielnikov Devín Bratislava - Záhorská Bystrica je povinnou

osobou v zmysle § 4 zákona a pozemky v súlade s § 6 je možné vydať, preto sa oprávnenej osobe priznalo vlastnícke právo v pôvodnom k.ú. O. J. I., v súčasnosti tiež k.ú. O. J. I., v podiele podľa výroku I. tohto rozhodnutia k nehnuteľnostiam, ktoré sú uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia podľa identifikácie parciel číslo K3-1039/10, vyhotovenej Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislava. Podľa bodu III výrokovej časti po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozhodnutia bude vlastnícke právo k nehnuteľnostiam uvedeným vo výroku II. tohto rozhodnutia zapísané Správou katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu tak, ako je uvedené v časti A - Majetková podstata. V časti B: Vlastníci a iné oprávnené osoby bude zapísaná Q. S., nar. XX.XX.XXXX, r.č. XXXXXX/XXX, trvalý pobyt I. v podiele 1260/4142880 = 1/3288.

28. Odvolací súd preskúmal rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporcu a konanie mu predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami uvedenými v opravných prostriedkoch navrhovateľov a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia správneho orgánu.

29. Podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

30. Úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti tretej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi, ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdny prieskum zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

31. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

32. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

33. Odvolací súd vychádzajúc z dôvodov odvolania sa primárne zaoberal posúdením správnosti záveru krajského súdu, ktorý konštatoval, že v danom prípade si žiadosťou uplatnila nárok podľa § 3 ods. 1 písm. d/ zákona č. 503/2003 Z.z. neoprávnená osoba a to z dôvodu, že žiadosť nebola podpísaná oprávnenou osobou, t.j. Q. S., ale bola podaná URBÁROM - pozemkovým spoločenstvom Devínska Nová Ves a zo žiadosti nie je možné ustáliť, že tento subjekt konal v mene a na účet tretej osoby.

34. Z obsahu pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že reštitučný nárok týkajúci sa priznania práva na navrátenie vlastníctva k vyššie špecifikovaným pozemkom bol uplatnený žiadosťou zo dňa 16.12.2004, na základe ktorej žiadosti začal správny orgán, t.č. Obvodný pozemkový úrad, reštitučné konanie. Žiadosť bola opatrená pečiatkou URBÁR - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves a podpísaná jej zástupcom - L. I.. Z uvedenej žiadosti však nevyplýva, že táto bola podaná vo veci uplatnenia reštitučného nároku oprávnenej osoby - Q. S.. Odporca v napadnutom rozhodnutí síce uviedol, že k uplatneniu reštitučného nároku došlo na základe žiadosti Q. S. zastúpenej URBÁROM - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves, avšak neuviedol, že išlo o podanie žiadosti na základe

plnej moci udelenej pre L. I.. Z obsahu administratívneho spisu taktiež vyplýva, že plnú moc zo dňa 10.12.2004 Q. S. na zastupovanie v reštitučnom konaní udelila L. I. ako fyzickej osobe a teda bez toho, aby bolo zrejmé, že táto osoba je oprávneným zástupcom subjektu uvedeného v žiadosti, t.j. URBÁR - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves. V tejto súvislosti je potrebné prisvedčiť argumentácii navrhovateľov, že pokiaľ odporca citoval ustanovenie § 37 zákona č. 330/1990 Zb. upravujúce zastúpenie oprávnených osôb nimi určeným spoločným zástupcom, nemožno bez ďalšieho prijať záver, že URBÁR - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves, bez toho, aby preukázal, že je spoločným zástupcom spoluvlastníkov je oprávnený na konanie v ich mene a na ich účet a teda i na zastupovanie Q. S. ako osoby uplatňujúcej si reštitučný nárok. Z napadnutého rozhodnutia ani z obsahu pripojeného spisového materiálu tak nie je zrejmé, na základe akých skutočností mal odporca za preukázané, že oprávnená osoba - Q. S. si uplatnila reštitučný nárok prostredníctvom splnomocneného zástupcu URBÁR - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves. V tejto spojitosti je potrebné uviesť i to, že odporca nevenoval žiadnu pozornosť posúdeniu toho, či uvedený zástupca - L. I. vôbec konal v súlade so spôsobom uvedeným v registri pozemkových spoločenstiev, t.j. či bol oprávneným na konanie v mene URBÁRA - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves a či podaná žiadosť je i z tohto hľadiska podaná oprávnenou osobou. Z napadnutého rozhodnutia tak nemožno spoľahlivo a bez akýchkoľvek pochybností vyvodit' záver, že reštitučný nárok bol uplatnený oprávnenou osobou. Pokiaľ teda správny orgán akceptoval podanú žiadosť, majú za to, že bola podaná oprávnenou osobou v zastúpení URBÁRA - Pozemkové spoločenstvo Devínska Nová Ves v zastúpení jej oprávneným zástupcom L. I. bez toho, aby sa vysporiadal s vyššie popísanými skutočnosťami nedostatočne zistil skutkový stav a v nadväznosti na to i náležite nevyhodnotil splnenie podmienky v zmysle § 3 ods. 1 písm. d/ resp. § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z.. Správny orgán tak zaťažil konanie a v konečnom dôsledku i napadnuté rozhodnutie vadou nezákonnosti v zmysle § 250j ods. 2 písm. b/, c/ a d/ O.s.p..

35. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia ako aj postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu musel prisvedčiť i správnosti záverov krajského súdu týkajúcich sa závažného procesného pochybenia, ku ktorému došlo tým, že správny orgán nesprávnym postupom navrhovateľom neumožnil realizovať procesné práva vyplývajúce z jednotlivých ustanovení Správneho poriadku.

36. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

37. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeľi v konaní ujmu.

38. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

39. Podľa § 14 ods. 1 Správneho poriadku účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

40. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstarat' potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

41. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

42. Podľa § 33 ods. 1 Správneho poriadku účastník konania a zúčastnená osoba má právo navrhovať dôkazy a ich doplnenie a klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke.

43. Podľa § 33 ods. 2 Správneho poriadku, správny orgán je povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

44. Podľa § 46 Správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

45. Podľa názoru odvolacieho súdu správny orgán v danom prípade nepostupoval v intenciách citovaných právnych noriem, keď nerešpektujúc § 3 ods. 2 Správneho poriadku nekonal v súčinnosti s účastníkmi konania. Najvyšší súd sa v prvom rade nemohol stotožniť s argumentáciou odporcu uvedenou v odvolaní, t.j., že mu nebola známa skutočnosť, že došlo k prevodom pozemkov týkajúcich sa uplatneného reštitučného nároku a túto skutočnosť nemohol ani predpokladať. Na tomto mieste je potrebné zdôrazniť, že navrhovatelia boli evidovaní a na príslušných listoch vlastníctva zapísaní ako vlastníci dotknutých pozemkov a teda bolo nutné v súlade s § 70 katastrálneho zákona rešpektovať ich vlastnícke právo k dotknutým pozemkom. Vzhľadom na verejnosť a záväznosť údajov katastra sa preto odporca tejto povinnosti nemohol zbaviť len s poukazom na nevedomosť, či nemožnosť predvídať prevody nehnuteľností. Práve naopak bolo povinnosťou správneho orgánu tieto skutočnosti v súlade s § 32 ods. 1 Správneho poriadku preveriť a následne s navrhovateľmi konať ako s účastníkmi konania. Práve okamihom zápisu vlastníckych práv k dotknutým pozemkom bolo potrebné s navrhovateľmi konať ako s účastníkmi správneho konania a umožniť im realizáciu ich procesných práv. Správny orgán tak nerešpektujúc povinnosť zistiť presne a úplne skutočný stav veci navrhovateľom neposkytol priestor na realizáciu procesných práv najmä účinne obhajovať práva a záujmy, vyjadriť sa k podkladu rozhodnutia, uplatniť svoje návrhy, navrhovať dôkazy a ich doplnenie, klásť svedkom a znalcom otázku pri ústnom pojednávaní a miestnej ohliadke. Uvedené pochybenie nebolo možné zhojiť v správnom konaní ani doručením napadnutého rozhodnutia Č.k.: 5511/04, Zn. R2-1194/07/582/2013/ZBE zo dňa 12.02.2013 a to aj s poukazom na neprípustnosť riadneho opravného prostriedku proti tomuto rozhodnutiu a nemožnosť jeho prieskumu v dvojinstančnom konaní, v rámci ktorého by bolo možné tieto nedostatky odstrániť. V tejto súvislosti je potrebné uviesť aj to, že správny orgán mal možnosť údaje z katastra nehnuteľností týkajúce sa prevodov vlastníckeho práva preveriť v dostatočnom časovom predstihu (cca 3 roky). Pokiaľ sa navrhovatelia stali účastníkmi správneho konania a teda dozvedeli o zmene ich majetkových pomerov až doručením napadnutého rozhodnutia správneho orgánu bez akejkoľvek reálnej možnosti uplatniť si svoje procesné práva, správny orgán zaťažil konanie a v konečnom dôsledku i napadnuté rozhodnutie vadou, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p.).

46. Odvolací súd s poukazom na uvedené zastáva názor, že pokiaľ sa správny orgán dôsledne nevysporiadal so základnými podmienkami reštitučného konania (najmä jeho zákonom predpokladaného začatia - riadneho a včasného uplatnenia reštitučného nároku oprávnenou osobou) a nevytvoril priestor na realizáciu procesných práv všetkých účastníkov konania, ktorých subjektívne práva, by mohli byť napadnutým rozhodnutím nepochybne dotknuté, je nutné vyhodnotiť ako predčasné závery odporcu týkajúce sa merita veci tzn. oprávnenosti uplatneného reštitučného nároku.

47. Odvolací súd vzhľadom k uvedenému dospel k záveru, že krajský súd v preskúmvanej veci postupom v súlade s právnou úpravou ustanovenou v tretej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (§§ 250l a nasl.), náležite preskúmal zákonnosť rozhodnutia odporcu a postup mu

predchádzajúci v rozsahu odvolacích dôvodov a v odôvodnení napadnutého rozsudku sa náležite vysporiadal so zásadnými námietkami účastníkov konania. Na základe skutkových okolností vyplývajúcich z administratívneho spisu, s poukazom na závery uvedené vyššie, odvolací súd preto považoval námietky odporcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli mať za následok úspešnosť jeho odvolacieho návrhu.

48. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. a § 492 ods. 1, 2 S.s.p. potvrdil.

49. O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 492 ods. 2 S.s.p.. Podľa výsledku konania priznal úspešným navrhovateľom 1/, 6/ a 7/ náhradu trov odvolacieho konania nasledovne:

2 úkony právnej pomoci podľa § 11 ods. 4 Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.:

- 2x príprava a prevzatie zastúpenia (r. 2016) S. I. a Z. G. - 143,- € + 71,50 €

- 1x vyjadrenie navrhovateľov 1/, 6/ a 7/ k odvolaniu odporcu zo dňa 06.04.2016 - 143,- € + 71,50 € + 71,50 €

Spolu vo výške 500,50 €, DPH vo výške 100,10 €, t.j. 600,60 €

- Režijný paušál spolu v sume 20,59 €

- 2x rok 2016 á 8,58 €

- Spolu 17,16 € vo výške 3,43 €

- Celkom trovy právneho zastúpenia vo výške 621,19 €.

Ostatným navrhovateľom 2/, 3/, 4/ a 5/ trovy odvolacieho konania nevznikli. Najvyšší súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania zúčastneným osobám, pretože v zmysle § 250k ods. 1 O.s.p. a ustálenej judikatúry NS SR nemožno priznať zúčastnenej osobe náhradu trov konania, pretože táto prináleží len žalobcovi/navrhovateľovi, pokiaľ bol procesne úspešný v konaní.

50. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.